

عروسک چیست؟

هدف‌های رفتاری: در پایان این فصل از فراگیر انتظار می‌رود که بتواند:

- پیشینه‌ی کاربرد عروسک در زمان‌های دور را شرح دهد.
- نقش و اثر عروسک را در اساطیر یونان باستان توضیح دهد.
- با نقش عروسک در بازی کودکان آشنا شده باشد و آن را بیان کند.
- عروسک‌های آیینی نمایشی، نمایشی، بازی و کاربردی را از یک‌دیگر تشخیص دهد.

عروسک چیست؟

وقتی از عروسک سخن به میان می‌آید، در ذهن عامه بلافاصله شیئی به‌عنوان بازیچه کودکان تداعی می‌شود. نگاهی گذرا به پیشینه‌ی کاربرد عروسک در زندگی انسان‌ها نشان می‌دهد که عروسک به معنی تمثال بی‌جان از بنی آدم از هزاران سال پیش تنها نه به‌عنوان بازیچه‌ی کودکان، بلکه به‌گونه‌ی نمادین در زندگی انسان‌ها نقش داشته است.

در گذشته‌های بسیار دور، انسان‌ها از اشیاء کوچکی که به شکل انسان و یا حیوانات گوناگون در قالب عروسک، از چوب، سنگ و ... ساخته شده بود برای مقابله با مشکلات، بهره می‌گرفتند. انسان نخستین – همچون کودکان – عروسک را به کار می‌گرفت و بسیاری از نیازها و کمبودهای خود را با آن در میان می‌نهاد. در واقع انسان نخستین در این اشیاء و مجسمه‌های بی‌جان قدرتی جادویی تصور می‌کرد، چه بسا آن را نماد دشمن خویش می‌پنداشت و برای انتقام، سوزنی بر قلب بی‌حرکت آن عروسک می‌گذاشت. به خیال این که دشمن خویش را نیز بدین گونه به چنگ خواهد آورد و رام خواهد نمود.

در دوره‌های پیش از تمدن رومی‌ها، یعنی در تمدن یونان، عروسک نقش و اثر «رمزی – جادویی» داشت و در نمایش‌های آیینی به اشکال مختلف مورد استفاده قرار می‌گرفت. جادوپردازان و درمانگران ساحر از کاربرد آن برای «برون‌فکنی» خشم، مهر و ... استفاده می‌کردند. در آن زمان این

عروسک‌ها چنان قداستی داشته‌اند که حتی کودکان، این دارندگان و مالکان امروز این عروسک‌ها، اجازه‌ی دست‌زدن به آن‌ها را نداشتند. البته کودکان آشناترین دوستان این عروسک‌ها بودند و دخترچه‌ها براساس رسوم گذشته به عروسک‌هایی که مادرانشان ساخته بودند لباس‌های رنگارنگ می‌پوشاندند و هنگام عروسی‌شان این عروسک‌ها را به الهه‌ی آرتمیس^۱ تقدیم می‌کردند.

اشکال مختلف عروسک‌ها، نماد رنگ در لباس‌ها و چهره‌ی عروسک‌ها و ... به زبان بی‌زبانی برای کودکان قصه‌ها دارند و موجودات رازدار کودکان به حساب می‌آیند. بسیاری از درد دل‌های کودکان، محرومیت‌های عاطفی آنان، خشم و مهر، نفرت و وفا و شقاوت آنان برای عروسک بازگو می‌شود. امیال و آرزوهای کودکان خیال‌پرداز، بیش از هر کس دیگر به عروسک‌ها گفته می‌شود، گویی عروسک سنگ صبور همیشگی و هرروزه‌ی کودکان است، رازدار است، معترض نیست، دلی را نمی‌رنجاند و از کسی انتقاد نمی‌کند. اگر کودک کسی را بخواهد که حرفش را گوش دهد و تأییدش کند، برای این منظور، چیزی مناسب‌تر از عروسک نمی‌یابد. از این روست که عروسک برای کودکان، نزدیک‌ترین محرم و دوست آنان است. بسیار اتفاق می‌افتد که کودک عروسک را در بستر همراه خود می‌خواباند و چون مادری با فرزندش، به مهربانی با او گفت‌وگو می‌کند. بی‌مهری انسان‌ها، خشونت ناملازمات، شقاوت سنگدلان، و ... از سوی کودکان به عروسک‌ها گفته شده و کودکان از طرف عروسک به خود پاسخ داده، دلداری یافته‌اند و از این طریق به آرامش دست یافته‌اند. باید توجه داشت که در طیّ زمان، عروسک از صورت نمادین به اشکال مختلف درآمده است و کاربردهای گوناگونی یافته است. به‌طور کلی می‌توان عروسک‌ها را با پنج عنوان و کارکرد شناخت:

- ۱- عروسک‌های آیینی مانند: بت، تمثال‌های مذهبی و ...
- ۲- عروسک‌های آیینی - نمایشی مانند: تکم، بزشکار، چمچه‌خاتون، بوکه بارانی و ...^۲
- ۳- عروسک‌های نمایشی مانند: مبارک، پهلوان کچل و ...
- ۴- عروسک‌های بازی مانند: اسباب‌بازی‌ها
- ۵- عروسک‌های کاربردی مانند: کوله‌پشتی‌های عروسکی، جارختی عروسک و ...

۱- نام الهه‌ی شکار در اساطیر یونان که مورد توجه مادران و دختران بوده است.

۲- عروسک‌هایی که در مراسم رفع نیاز بشری: طلب باران در خشک‌سالی، دعا برای شکارچیان در زمان شکار و یا نوروزخانی در استقبال از زایش طبیعت استفاده می‌شوند.

پرسش‌های پایان فصل اول

- ۱- پیشینه‌ی کاربرد عروسک را در زمان‌های دور شرح دهید.
- ۲- نقش و اثر عروسک را در اساطیر یونان باستان توضیح دهید.
- ۳- کاربردهای گوناگون عروسک را توضیح دهید و برای هرکدام یک مثال بزنید.